

عنوان مقاله:

تحلیل زبان ادبی قرآن با تکیه بر نقد نظریه جدایی زبان ادبی از زبان عادی

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 18، شماره 72 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

ولی الله حسومی - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان.

خلاصه مقاله:

رسالت جهانی قرآن در هدایت بشر مستلزم به کارگیری زبانی است که بتواند با همه آنها سخن بگوید. این امکان را زبان ادبی فراهم می کند. از ای نرو، مقاله حاضر با روش تحلیلی - استنتاجی بر ادبی بودن زبان قرآن تأکید می کند و براساس نظریه جدایی ناپذیری زبان ادبی از زبان عادی، به تحلیل ماهیت و اقتضائات زبان ادبی آن پرداخته و بر خلاف رویکرد تفسیر بیانی معاصر، ویژگی های دیگری برای زبان ادبی قرآن تعریف می کند؛ ویژگی هایی مثل فراهنجاری، ابهام هنری، چند لایه بودن دلالت، تناسب بنیانی و واقعیت گرایی محض قرآن. این ویژگی ها، با تأیید ادبی بودن زبان قرآن نشان می دهند که تفاوت زبان قرآن با زبان عادی تنها ناشی از نقش و هدفی است که زبان در گفتمان قرآنی ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

قرآن، زبان ادبی، زبان عادی، زبان معیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529997>

